

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/36/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2219010784
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2219010784.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov JUDr. Jozefa Piknu a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci obžalovaných T. X., nar. XX.XX.XXXX, H. M., nar. XX.XX.XXXX, N. D., nar. XX.XX.XXXX pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), písm. d), ods. 2 písm. e) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného H. M. a prokurátora Okresnej prokuratúry Dunajská Streda proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 12.02.2020 sp. zn. 18T/102/2019, na verejnom zasadnutí konanom dňa 12.5.2020 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolania prokurátora Okresnej prokuratúry Dunajská Streda a obžalovaného H. M. zamietajú.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom zo dňa 12.02.2020 Okresný súd Dunajská Streda pod sp. zn. 18T/102/2019 uznal obžalovaných T. X., nar. XX.XX.XXXX, H. M., nar. XX.XX.XXXX za vinných z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), písm. d), ods. 2 písm. e) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona a obžalovaného N. D., nar. XX.XX.XXXX uznal za vinného z pomoci podľa § 21 odsek 1 písm. d) Trestného zákona k trestnému činu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písm. a), písm. d) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že od presne nezistenej doby do dňa 27.04.2019 po predchádzajúcej dohode si T. X. a H. M. si neoprávnene zadovážili a prechovávali prekurzory, komponenty a predmety, prostredníctvom ktorých dňa 27. 4. 2019 vyrobili bielu kryštalickú látku v byte nachádzajúcom sa v obci Q. W. č. XXX, okres Dunajská Streda, ktorý N. D. obýva, má v ňom trvalý pobyt a na tento účel poskytol, pričom biela kryštalická látka bola zaistená pri domovej prehliadke nariadenej príkazom Okresného súdu Dunajská Streda pod číslom OSDS-V-9-1/2019 vykonanej dňa 27.4.2019 o 19,30 hod., následne bolo zistené, že hmotnosť zaisteného bieleho kryštalického materiálu v mokrom stave je 248,81 g a po vysušení 215,27 g, pričom v zaistenom kryštalickom materiáli bola zistená prítomnosť metamfetamínu s priemernou koncentráciou účinnej látky 73,2% hmotnostných, ktorý obsahuje 157,58 g absolútneho (100%-ného) metamfetamínu vo forme bázy, z ktorého množstva by bolo možné pripraviť minimálne 3939 bežných jednotlivých dávok drogy, každá s obsahom min. 10 mg absolútneho metamfetamínu vo forme bázy, ktoré sú spôsobilé po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa, pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do 11. skupiny omamných látok a podľa odborného vyjadrenia minimálna hodnota zaisteného množstva je 5.381,75,- Eur.

Obžalovanému T. X. za to prvostupňový súd podľa § 172 ods. 2, § 36 písm. j), písm. l), písm. n), § 38 ods. 2, ods. 3, § 39 ods. 2 písm. d), ods. 3 písm. c) Trestného zákona uložil trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) rokov 8 (osem) mesiacov, na výkon ktorého ho zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. b), ods. 4 Trestného

zákona do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 78 ods. 1 Trestného zákona mu zároveň uložil ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky.

Obžalovanému H. M. za to prvostupňový súd podľa § 172 ods. 2, § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4, Trestného zákona uložil trest odňatia slobody v trvaní 11 (jedenásť) rokov 8 (osem) mesiacov, na výkon ktorého ho zaradil podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 78 ods. 1 Trestného zákona mu zároveň uložil ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky.

Obžalovanému N. D. za to prvostupňový súd podľa § 172 ods. 1, s prihliadnutím na § 38 ods. 2 Trestného zákona uložil trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky, výkon ktorého mu podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 51 ods. 1 Trestného zákona podmienienečne odložil s probačným dohľadom a podľa § 51 ods. 2 mu určil skúšobnú dobu v trvaní 5 (päť) rokov. Zároveň mu podľa § 51 ods. 3 písm. b) Trestného zákona uložil obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

Zároveň prvostupňový súd obžalovaným uložil podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona trest prepadnutia vecí: sklenená misa s kuchynskou utierkou, vrečko s kávovými filtrami, plastové vrecká, digitálna váha, 2 batérie zn. Duracell, tuba s pH papierikmi, digitálna váha, 3 batérie zn. BATT EXTRA, sklenená misa, jednorazové rukavice, plastová nádoba s materiálom, 2 ks sklenených nádob s materiálom, rukavice, 4 ks mikroténové vrecká s tabletkami a krabičkami, poznámkový blok, 1 ks mobilný telefón zn. Motorola, striebornej farby, s dvomi SIM kartami: IMEI1: XXXXXXXXXXXXXXXX, IMEI2: XXXXXXXXXXXXXXXX, 1 ks mobilný telefón zn. Samsung, striebornej farby, IMEI: XXXXXXXX/XX/XXXXXX/X v priesvitnom puzdre, 1 ks mobilný telefón zn. Honor, model NEM-L21, šedej farby, 1 ks mobilný telefón zn. Xiaomi, model M1803E7SG, čiernej farby s prasknutým displejom v priesvitnom puzdre a finančnú hotovosť vo výške 21.895,- CZK zaistená na prechodnom účte Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. X XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že na základe vykonaného dokazovania prvostupňový súd považoval vinu obžalovaných za popísaný skutok za preukázanú, resp. s ohľadom na zmenenú právnu kvalifikáciu ohľadom konania obžalovaného N. D..

Pri úvahách o druhu a výmere trestu prihliadol prvostupňový súd najmä na spôsob spáchania trestného činu všetkými obžalovanými, na následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti a poľahčujúce okolnosti a ich pomer, na osoby páchatelov, ich pomery a možnosti ich nápravy.

Čo sa týka obžalovaného T. X., vzhľadom na jeho vyhlásenie o vine, neexistovali uňho pochybnosti o vine za prejednávany skutok tak ako je popísaný v skutkovej vete a právne kvalifikovaný. Obžalovaný svojím konaním obsiahol všetky znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu, vedel, resp. bol uzrozumený s tým, akého trestného činu sa dopustil. Vypovedal, že obžalovaný M. ho viackrát kontaktoval za účelom prezentácie varenia pervitínu, až nakoniec na Slovensko z daného dôvodu prišiel. M. mu za to sľúbil 1.000,- eur, ktoré mal dostať po skončení celej akcie.

Obžalovaný X. počas celého konania vypovedal rovnako, svoju výpoveď nemenil, resp. zotrval na nej (i keď na hlavnom pojednávaní nevypovedal), napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti (nielen tým, že na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine, ale najmä tým, že presne popísal okolnosti spáchania skutku, účasť ostatných spoluobžalovaných a ich rolu pri páchaní trestnej činnosti), svoje konanie od začiatku priznával a úprimne ľutoval, navyše pred spáchaním trestného činu viedol riadny život, keďže súd nezistil predchádzajúce spáchanie trestného činu, či priestupku. Súd mu preto ukladal trest so zníženou dolnou hranicou trestnej sadzby v trvaní 6 rokov 8 mesiacov, ktorý trest považoval za dostatočný, zákonný a aj primeraný s ohľadom na individuálnu aj generálnu prevenciu. Na jeho výkon ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keď u obžalovaného ide o prvé vybočenie z medzí zákona, doposiaľ viedol riadny život a preto postačuje jeho zaradenie na výkon trestu odňatia slobody i v takomto ústave. Za zmienku stojí tiež, že ako jedinému z obžalovaných mu nebola zistená prítomnosť návykových látok v tele, čo podporuje jeho verziu, že všetok navarený pervitín mal byť pre potreby obžalovaného M., a nie preňho samotného a on mal dostať za to od neho 1.000,- eur.

Čo sa týka obžalovaného H. M., tento sám pozval obžalovaného X., aby mu vysvetlil i názorne ukázal postup varenia pervitínu, na tento účel pripravil prísady, ktoré mu X. nadiktoval, zabezpečil všetko nadiktované - lieky, chemikálie aj potrebné náradie, vrátane potrebného miesta na varenie. Zo žiadneho z vykonaných dôkazov nevyplýva, že by sa chystal skutočne uvariť len 15 gramov a presne na takejto hodnote varenie skončiť. Tento objem síce uvádzal D. s tým, že mu polovičku dá ako odmenu za požičanie bytu, avšak i podľa bloku a papierov, na ktoré si zapisoval postup, sám hneď na začiatku zapísal počet kusov tabletiiek 460 a presnú gramáž, teda už pri začatí varenia musel takmer presne poznať očakávaný objem uvareného pervitínu. Vychádzajúc z výpovede obžalovaného X., ktorého výpoveď možno považovať za dostatočne presvedčivú a konzistentnú, M. uvádzaná nevedomosť o varenom objeme nie je pravdivá, počet kusov tabletiiek 300 si žiadal priniesť M., zvyšných 160 kusov

tak priniesol sám. Obžalovaný M. okrem zadováženia potrebných prísad, ich prinesenia na miesto a zabezpečenia bytu sa aj inak aktívne podieľal na varení pervitínu, prichystal potrebné náradie, vybalil ho so X. z krabíc, drvil tabletky, prelieval toluén a po dovarení pervitínu všetko upratal. Jeho konanie priamo smerovalo k výrobe a prechovávaniu omamnej a psychotropnej látky, jedu alebo prekurzora v množstve, aké bolo nakoniec zaistené.

Obžalovaný M. sa prejednávanej trestnej činnosti dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, teda pri ukladaní trestu mu prvostupňový súd ukladal trest so zvýšenou dolnou hranicou trestnej sadzby 11 rokov 8 mesiacov nezistiac žiadnu poľahčujúcu okolnosť. Takýto trest považoval prvostupňový súd za dostatočný a primeraný aj vzhľadom na individuálnu a generálnu prevenciu, keďže obžalovaný sa dopustil opakovane trestnej činnosti a tentokrát aj mimoriadne spoločensky škodlivej. Na jeho výkon ho zaradil ako páchatela obzvlášť závažného zločinu do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Čo sa týka obžalovaného N. D., tento podľa skutkovej vety poskytol na účel varenia pervitínu svoj byt a žiadnym iným spôsobom sa na príprave, resp. varení pervitínu nezúčastňoval, nezabezpečoval žiadne prísady, obžalovanému M. dal do ruky len kľúče od bytu. Žiadnym spôsobom sa nekontaktoval so X., tento s ním ani nekomunikoval, nepoznali sa, dohovárал sa len s M., aj to po maďarsky. Ani obžalovaný X., ani obžalovaný M. nespomínali žiaden podiel obžalovaného D. priamo na varení pervitínu, ani na zabezpečovaní prostriedkov a prísad na varenie, nespomína sa ani v prepisoch hovorov, či textových správach. Podiel obžalovaného na trestnej činnosti je preto možné považovať nie za spolupáchatelstvo, ale len za pomoc k trestnému činu, v prejednávanej veci najmä fyzickú, spočívajúcu v poskytnutí bytu na varenie pervitínu. Ani samotná skutková veta nespomína akým iným spôsobom by sa mal obžalovaný D. podieľať na výrobe a prechovávaní pervitínu, prípadne vedome, či nevedome i na obsiahnutí konkrétneho vyrobeného množstva psychotropnej látky. Poskytnutie priestoru - bytu - na výrobu psychotropnej látky nie je možné zahrnúť do objektívnej stránky trestného činu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi, lebo je to konanie, ktoré činnosť páchatela len uľahčuje (Rozsudok NS ČR 5 Tdo 1466/2005). Obžalovaný D. uľahčil výrobu pervitínu tým, že poskytol priestor, v ktorom sa uskutočnila výroba inými dvoma osobami (X., M.), a tak úmyselne podporil ich činnosť bez toho, aby bol v byte prítomný. Jeho konanie bolo preto potrebné právne kvalifikovať miernejšie jednak ako pomoc v zmysle § 21 ods. 1 písm. k spáchaniu trestného činu a jednak podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona ako pomoc k výrobe a následnému prechovávaniu návykovej látky. Obžalovaný D. poskytol byt na výrobu pervitínu len jedenkrát a obžalovaný M. mu povedal, že chce vyrobiť 15 gramov a z toho mu dá polovičku ako odmenu za požičanie bytu. Väčší rozsah psychotropnej látky uvádzaný v právnej kvalifikácii skutku (podľa § 172 ods. 2 písm. e) Trestného zákona) nebolo možné obžalovanému pričítať jednak preto, lebo nemal vedomosť o tom o aké množstvo, resp. rozsah ide a túto vedomosť ani nemal mať odkiaľ. Pomoc po stránke subjektívnej predpokladá, že pomocník vie o úmysle páchatela trestného činu a sám úmyselne jedná tak, aby jemu známy úmysel páchatela bol uskutočnený. V praktickej rovine mal obžalovaný D. len vedomosť o varení pervitínu a o sľúbenej odmene 7 gramov pervitínu za požičanie. Tento objem odmeny nemožno považovať za spoluúčasť pri výrobe, pretože išlo len o dojednanú odmenu za poskytnutie bytu, navyše obžalovaný D. by sa sám musel aktívne podieľať na výrobe na to, aby mu bolo možné pričítať spolupáchatelstvo v danej trestnej činnosti.

Keďže obžalovaný D. doposiaľ nebol súdom trestaný, v priestupkovom registri má evidovaných 7 priestupkov (všetky na úseku dopravy), súd mu ukladal trest v rámci trestnej sadzby podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona 3 roky až 10 rokov, na dolnej hranici takejto sadzby, ktorý podmienenčne odložil s probačným dohľadom na skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov. Vzhľadom na to, že u obžalovaného bolo zistené škodlivé užívanie stimulantí, prvostupňový súd mu ukladal aj obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

Obžalovaným X. a M. prvostupňový súd zároveň ako páchatelom obzvlášť závažného zločinu uložil aj ochranný dohľad na dva roky.

Prvostupňový súd tiež rozhodol o prepadnutí vecí odňatých pri domovej prehliadke, resp. pri prehliadke motorového vozidla, ktoré boli použité na spáchanie trestnej činnosti - pri výrobe. Tieto sa vrátane zaistej finančnej hotovosti stávajú vlastníctvom štátu.

Voči predmetnému rozsudku prvostupňového súdu podali ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní odvolanie obžalovaný T. X. a H. M., pričom T. X. následne podaním doručeným prvostupňovému súdu dňa 1.4.2020 vzal svoje odvolanie v celom rozsahu späť. Vo vzťahu k obžalovanému D. čo do výroku o vine a treste a vo vzťahu k obžalovanému X. čo do výroku o treste podal odvolanie voči predmetnému rozsudku aj prokurátor Okresnej prokuratúry Dunajská Streda. N. D. sa vzdal práva na podanie odvolania.

Obžalovaný H. M. odôvodnil svoje odvolanie prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. PhD. Ing. Štefana Neszméryho, LL.M., PhD. tým, že skutok pre ktorý bola obžaloba podaná bol v prípade obžalovaného H. M. nesprávne kvalifikovaný. Obžalovaný sa priznal k trestnej činnosti resp. vyhlásil že sa cíti byť vinný, avšak nie v miere v zmysle podanej obžaloby. Napriek tejto skutočnosti, okresný súd nepostupoval procesne správnym spôsobom, nakoľko po vykonaní takéhoto vyhlásenia obžalovaného, nepostupoval súd v zmysle § 257 ods. 6 ods. 7 Trestného poriadku. Rovnako táto skutočnosť nevyplýva z odôvodnenia rozsudku. Obhajoba tak nevie, ako prvostupňový súd pristúpil k vykonanému vyhláseniu obžalovaného a podľa čoho sa tak súd riadil pri následnom zohľadňovaní výšky trestu.

Vykonané dokazovanie vnáša do veci dôvodné pochybnosti, na základe ktorých bol vydaný rozsudok. Z výpovede obžalovaného T. X. jednoznačne vyplýva skutočnosť, že obžalovaný H. M. ho mal kontaktovať za účelom naučenia varenia pervitínu. Z jednotlivých výpovedí obžalovaných jednoznačne vyplýva, že obžalovaný H. M. nemal vedomosť o tom ako variť resp. vyrobiť pervitín, pričom práve za týmto účelom oslovil obžalovaného T. X.. Nakoľko obžalovaný H. M., nemal potrebné vedomosti o príprave pervitínu, objektívne nemohol mať ani vedomosť o tom, koľko pervitínu možno uvariť z množstva zaobstaraných liekov potrebných na výrobu omamnej látky. Túto skutočnosť, pritom konzultoval práve s obžalovaným X., ktorý metodiku prípravy dôkladne poznal. V tomto smere obžalovaný M. aj postupoval a podľa pokynov zaobstaral aj jednotlivé tablety a to v takom počte, aby zodpovedali vyrobeniu približne 15 g metamfetamínu, ktoré mal obžalovaný úmysel vyrobiť. Súd sa pritom nezaoberal otázkou, prečo obžalovaný M. zaobstaral len určité (menšie) množstvo tabletiiek, a naopak obžalovaný X., pomerne veľké množstvo. S prihliadnutím na skutočnosť, že obžalovaný M. nemal prakticky žiadnu vedomosť o procese výroby pervitínu, objektívne nemohol mať vedomosť, resp. ani úmysel vyrobiť jeho väčšie množstvo. Je pritom potrebné uviesť, že množstvo tabliet, ktoré bolo potrebné na výrobu určitého množstva omamnej látky mohol poznať z trojice obvinených, len výlučne obžalovaný X.. Je teda vylúčené, aby obžalovaný M. od X. chcel aby zadovážil tablety v počte 300 ks keď v čase pred spáchaním skutku, ani nemal vedomosť o procese výroby a potrebnom množstve. Tvrdenie obžalovaného X., nebolo ani žiadnym relevantným dôkazom preukázané, išlo len o tvrdenie obvineného s cieľom dosiahnutia čo najlepšej výšky trestu. Napriek tejto skutočnosti však prvostupňový súd považoval za pravdivú výlučne výpoveď obžalovaného X., bez ohľadu na skutočnosť, že ako jediný z troch obvinených mohol technicky ovplyvniť množstvo omamnej látky. Súd taktiež bez bližšieho odôvodnenia neozrejnil, na základe akých úvah bral výpoveď tohto obžalovaného ako dôveryhodnú a výpoveď ďalších dvoch obvinených nie. Obvinený M. a D. sa pritom zhodne ku spáchanej trestnej činnosti priznali, skutky oľutovali a svoje výpovede počas celého konania nemenili. Zároveň má obhajoba za to, že prvostupňový súd sa nevysporiadal ani s otázkou, ktorý z páchatelov zaobstaral ten ktorý konkrétny druh a počet liekov, a na základe takto nesprávne zisteného skutkového stavu prvostupňový súd rozhodol. Obhajoba je toho názoru, že postupom prvostupňového súdu nebol riadne zistený skutkový stav veci. Zo zápisnice o vykonaní domovej prehliadky jednoznačne vyplýva, že došlo k zaisteniu 4 igelitových vreciek s liekmi a lístkami s ich označením, pričom predmetné vrecká boli nepoškodené resp. lieky v nich nevyužité. Ide pritom o lieky zaobstarané priamo obžalovaným M., pričom k výrobe neboli použité. Rovnako tak orgány činné v trestnom konaní resp. prvostupňový súd pritom neskúmali aké množstvo omamnej, psychotropnej resp. návykovej látky bolo možné z predmetného množstva liekov vyrobiť. Obhajoba má za to, že práve predmetné množstvo zodpovedalo približne množstvu, ktoré mal obžalovaný v úmysle využiť. Prvostupňový súd sa nezaoberal otázkou, z akého dôvodu neboli využité všetky lieky, ktoré mali páchatelia k dispozícii. Na mieste je otázka, že ak mal obžalovaný M. záujem resp. úmysel vyrobiť omamné a psychotropné látky vo veľkom rozsahu, a materiálne na to bol lepšie pripravený, z akého dôvodu tak v konečnom dôsledku neurobil? Miera riziku, ktorú obžalovaný podstupoval a náročnosť procesu by bola rovnaká bez ohľadu na skutočnosť, či by omamnú látku vyrábali z väčšieho množstva alebo nie. Na výrobu pritom nebolo využité celkové množstvo dostupných prekurzorov. Z uvedeného dôvodu prvostupňový súd mal pred vynesením rozsudku dôkladne skúmať, prečo nebol využitý všetok dostupný materiál a kto rozhodol o využitých množstvách. To však prvostupňový súd neurobil a rozhodol na podklade vágnej výpovede jedného z obžalovaných. Prvostupňový súd sa taktiež nezaoberal otázkou, prečo lieky a toluén zaobstarával obžalovaný X. a zároveň aj obžalovaný M.. Ak obžalovaný M. malobžalovaného X. požiadať aby zaobstaral potrebné lieky a toluén, nie je jasné z akého dôvodu tak urobil aj M. a tieto lieky následne pri varení nevyužil. Zo zaistených dôkazov (papierových lístkov) pritom vyplýva, že obžalovaný mali rozdelené kto aký materiál potrebný k výrobe omamných látok zadováži. Nakoľko lieky zaobstaral aj obžalovaný X., prvostupňový súd neprihliadol na skutočnosť, že obžalovaný M. nemohol mať vedomosť v akom množstve ich zaobstará. Skutočnosť, že pôvodným úmyslom páchatelov bolo vyrobiť metamfetamín v množstve zodpovedajúcom 15g, potvrdili nezávisle od seba ako obžalovaný M. tak aj obž. D.. Obaja zotrvali na svojich tvrdeniach aj po vykonanej konfrontácii.

Rovnako zo zaistených písomných poznámok vyplýva, že obžalovaný M. sa snažil iba zaznamenať proces výroby, nakoľko ho nepoznal. Je pritom jednoznačne preukázané že priamo do samotného procesu výroby však nezasahoval a ani nemohol. Ani túto skutočnosť súd nezohľadnil. Obhajoba má za to, že vedomostná zložka subjektívnej stránky skutkovej podstaty trestného činu v prípade obžalovaného M. absentovala, resp. obžalovaný mal úmysel vyrobiť podstatne menšie množstvo omamných látok. Nakoľko obžalovaný nepoznal výrobný proces a nemohol odhadnúť ani množstvo vyrobenej omamnej látky, prípadne tabliet ktoré boli pri výrobe skutočne využité, nemohol naplniť subjektívnu stránku trestného činu v rozsahu v akom mu ju určil okresný súd. Konanie obžalovaného na jednej strane naplnilo všetky znaky skutkovej podstaty § 172 ods. 1 Trestného zákona, k čomu sa obžalovaný aj priznal, avšak v prípade spoluobvineného X., išlo o exces spolupáchateľa, ktorý mal úmysel zadovážiť resp. následne vyrobiť väčší rozsah látky. Obsahom spoločného úmyslu spolupáchateľov musí byť zakaždým taktiež spôsobenie toho istého trestného činu. V opačnom prípade by úmysel každého zo spolupáchateľov sledoval spáchanie rôznych trestných činov. Práve v tomto prípade mal každý zo spolupáchateľov iný úmysel. Z konštrukcie zavinenia pri spolupáchateľstve vyplýva určitá potreba dohody o vykonaní spoločnej činnosti a jej závere. „Ak niektorý zo spolupáchateľov prekročí jej rámec, za následok spôsobený excesom bude niesť zodpovednosť iba on sám, ostatných stíha zodpovednosť len v rozsahu vzájomnej dohody.“ Aj z výpovede spoluobžalovaného D., jednoznačne vyplýva skutočnosť, že dohoda zastrešovala výrobu približne 15 g metamfetamínu, a nie množstva v akom bola v konečnom dôsledku vyrobená, resp. množstva tabliet ktoré zaobstaral obžalovaný X.. Podľa stabilizovanej judikatúry všeobecných súdov, možno úmysel tak ako iné formy zavinenia (motív, pohnútku) zistiť aj na podklade iných dôkazov. Pre dokazovanie zavinenia platia rovnaké zásady ako pre dokazovanie ktoréhokoľvek iného znaku trestného činu, zásadne je teda možné dokazovať skutočnosti významné pre záver o zavinení akýmikoľvek dôkaznými prostriedkami a priznanie obvineného nemožno preceňovať alebo naopak podceňovať ani v tejto súvislosti. Je dané len povahou týchto skutočností, t. j. tým, že ide o skutočnosti vnútorného života, ktoré iné osoby nemôžu priamo vnímať, pozorovať, že priamym dôkazom o nich je len priznanie a že inak je spravidla možné viesť o nich dôkaz len nepriamo zo skutočnej objektívnej povahy (spôsob konania páchatel'a, jeho správanie pred činom a po ňom, jeho slovné a iné prejavy atď.), z ktorých sa podľa zásad správneho myslenia a uvažovania dá usudzovať na ten či onen vnútorný vzťah páchatel'a k porušeniu alebo ohrozeniu záujmu chráneného Trestným zákonom. (Rozsudok Najvyššieho súdu 1 To 9/2014 zo dňa 29.10.2014) Podľa názoru obhajoby z vykonaného dokazovania možno ustáliť, že obžalovaný konal v úmysle vyrobiť návykovú látku v rozsahu 15 g, čo je preukázané jeho konaním pred spáchaním skutku, zadovážením potrebného množstva liekov, výsluchom spoluobvineného D. ako aj skutočnosťou, že obžalovaný proces výroby omamných látok nikdy nepodstupoval ani nepoznal. Úmysel obžalovaného nemožno založiť len na základe výpovede spoluobvineného X., ktorý celkom evidentne zaobstaral väčšie množstvo prekurzorov s cieľom vyrobiť väčšie množstvo návykovej látky, bez akejkoľvek možnosti ovplyvnenia zo strany spoluobžalovaných. Tvrdenie obžalovaného X. o tom, že by ho obžalovaný M. požiadal resp. určil aké množstvo tabliet má zaobstaráť navyše nebolo žiadnym relevantným dôkazom preukázané. Okrem už vyššie uvádzaných skutočností ohľadom zaobstaraných liekov, sa prvostupňový súd nezaoberal ani znaleckým posudkom PPZ-KEU-BA-EXP-2019/7146. V rámci predmetného posudku znalci konštatovali, že sa k obsahu textu v maďarskom jazyku na predložených papierových bločkoch nevedia vyjadriť. Práve predmetné dôkazy v maďarskom jazyku priamo podporujú tvrdenia obžalovaného. Skutkový stav tak nemohol byť dôkladne zistený, nakoľko žiaden relevantný orgán sa jednotlivými dôkazmi - papierovými bločkami, nezaoberal. Nemožno opomenúť ani skutočnosť, že v mobilnom telefóne obžalovaného sa nachádza komunikácia medzi obžalovanými, ktorá jednoznačne preukazuje tvrdenia obžalovaného M.. V neprospech obžalovaného je skutočnosť, že telefón je zablokovaný pravdepodobne z dôvodu pokusov znalca o jeho odblokovanie. Kriticky je potrebné okomentovať prístup okresného súdu aj vo vzťahu ku osobe obžalovaného X.. Prvostupňový súd sa nezaoberal osobnými pomermi obžalovaného X., t. z. okolnosťami na základe ktorých bol zo strany obžalovaného M., oslovený. Obžalovaný X., na jednej strane uvádza že ho obžalovaný M. viackrát kontaktoval za účelom prezentácie varenia pervitínu, pričom však zároveň udáva, že pervitín varil prvý krát. Okolnosť že výsledný produkt, vykazoval pomerne vysokú kvalitu t. j. 73,2% koncentráciu účinnej látky, vkladá do predmetných tvrdení obžalovaného X. dôvodné pochybnosti. Rovnako obhajoba poukázala na obsah jeho jednotlivých výpovedí, kde pomerne podrobne naspamäť vedel opísať postup prípravy metamfetamínu. Z uvedeného vyplýva, že jediný obžalovaný X. mal vedomosť o príprave metamfetamínu a mohol ako jediný ovplyvniť množstvo vyrobenej omamnej látky. Prvostupňový súd ani orgány činné v trestnom konaní neskúmali, ako obžalovaný X. zaobstaral potrebné lieky a toluén použité pri výrobe omamných a psychotropných látok. Je pritom pozoruhodné, že obžalovaný X., ako osoba ktorá podľa jeho tvrdení varila pervitín údajne prvý

krát v živote, bola náhodne na základe odporúčania oslovená obžalovaným M. - t. j. osoby z inej krajiny na účely naučenia sa výroby metamfetamínu. Pri vyhodnotení jednotlivých tvrdení všetkých obžalovaných, táto okolnosť nedáva logiku a obžalovaný X. musel mať vedomosť o procese výroby a potrebných látkach na výrobu omamných látok, pričom je zrejmé že predmetnú výrobu neuskutočňoval prvý krát. Vzhľadom ku uvedeným skutočnostiam má obhajoba za to, že trestnoprávna kvalifikácia skutku v prípade obžalovaného H. M. je nesprávna a z toho dôvodu je trest neprimerane prísny. Vzhľadom k priznaniu obžalovaného mal byť skutok kvalifikovaný v zmysle § 172 ods. 1 Trestného zákona.

Na základe uvedených skutočností obhajoba navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. b) písm. c) písm. e) zrušil a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec vrátil Okresnému súdu Dunajská Streda, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol prípadne aby, vo veci nariadil verejné zasadnutie a vo veci rozhodol odvolací súd sám.

Prokurátor okresnej prokuratúry Dunajská Streda svoje odvolanie vo vzťahu k obžalovanému X. čo do výroku o treste odôvodnil tým, že vzhľadom na všetky okolnosti prípadu s postupom podľa § 39 ods. 2 písm. d) Trestného poriadku možno súhlasiť (ako aj s výškou uloženého trestu), avšak zastáva názor, že prvostupňový súd pri úprave trestnej sadzby nesprávne vychádzal z ustanovenia § 39 ods. 3 písm. c) Trestného zákona, ktoré sa síce týka mimoriadneho zníženia trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby, avšak z iných dôvodov než je postup podľa § 39 ods. 2 písm. d) Trestného zákona. Poukazujúc na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR sp. zn. Tpj 55/2016 zo dňa 27.6.2017 má za to, že v prejednávanej veci boli u obžalovaného splnené všetky podmienky na mimoriadne zníženie trestu analogickým použitím ustanovení § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona. Použitie ustanovenia § 39 ods. 3 Trestného zákona v danom prípade je podľa názoru prokurátora nesprávne, nakoľko dôvodom na zníženie trestu odňatia slobody bola len analogická aplikácia ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona a nie aj iná skutočnosť uvedená v ustanovení § 39 ods. 1, alebo § 39 ods. 2 písm. a) až c), prípadne písm. e) Trestného zákona.

Vo vzťahu k obžalovanému D. čo do výroku o vine a treste odôvodnil svoje odvolanie prokurátor okresnej prokuratúry Dunajská Streda tým, že prijaté právne závery prvostupňového súdu, ktoré vyústili do zmeny právnej kvalifikácie, sú v zásadnom rozpore s výsledkami vykonaného dokazovania. Obžalovaný D. na svoju obhajobu uviedol, že dňa 27.4.2019 požičal byt H. M., ktorý ho o to požiadal, aby sa tam naučil variť pervitín. Oslovil ho predtým, chcel navariť 15 gramov pervitínu, z toho mu mal dať polovicu. Obžalovaný D. uviedol, že na výrobe pervitínu sa žiadnym spôsobom nepodieľal, v inkriminovaný deň odovzdal kľúče od bytu M. a išiel do roboty, následne okolo 14.30 im priniesol jedlo, vstúpil len do prednej miestnosti, odovzdal jedlo M. a odišiel. Obhajoba obžalovaného D. možno považovať za účelovú, ničím nepodloženú, ktorá je navyše v rozpore s výsledkami vykonaného dokazovania. Prokurátor považuje za potrebné poukázať na skutočnosť, že obžalovaný D. v priebehu prípravného konania pri svojom prvom výsluchu (v procesnom postavení obvineného) dňa 28.4.2019 vypovedal diametrálne odlišne ako v neskoršom štádiu trestného konania, pričom pri prvom výsluchu uviedol, že nemal žiadnu vedomosť o tom, na aký účel potreboval obžalovaný M. predmetný byt. Nakoľko však za požičanie bytu mal sľúbenú finančnú odmenu vo výške 150,- alebo 200,- eur a on sám mal finančné problémy, s požičaním bytu M. ako aj s výškou takej odmeny súhlasil. Obžalovaný D. v predmetnej výpovedi z prípravného konania zo dňa 28.4.2019 navyše vyslovene poprel tvrdenie M., že za požičanie bytu mal dostať 7g pervitínu, pričom uviedol, že v inkriminovaný deň po odovzdaní kľúčov od bytu M. odišiel do práce, s vynášaním vecí do bytu obžalovanému M. a X. nepomohol a následne okolo 14.30 hod. im priniesol jedlo, vstúpil len do prednej miestnosti bytu, odovzdal jedlo M. a odišiel. Tvrdenia obžalovaného D., uvedené v jeho výpovedi z prípravného konania zo dňa 28.4.2019, ako aj ďalšie tvrdenia obsiahnuté v jeho neskorších výpovediach či v prípravnom konaní alebo na hlavnom pojednávaní, boli jednoznačne vyvrátené výpoveďou obžalovaného T. X. a čiastočne aj výpoveďou H. M.. Prokurátor zastáva názor, že k zmene výpovede zo strany D. došlo práve z dôvodu usvedčujúcej výpovede M., ktorý obžalovaného D. od začiatku usvedčoval v tom smere, že tento mal vedomosť o tom, na aký účel ide požičať predmetný byt. Podľa výpovede obžalovaného M., D. vedel, že v byte sa bude variť pervitín, a to v množstve asi 15 g. Prokurátor sa domnieva, že z uvedeného dôvodu sa snažil obžalovaný D. svoju obhajobu zmeniť, keďže po prvotných výsluchoch mu bolo zrejmé, že jeho obhajoba bude zrejme neúspešná, preto svoju obhajobu zmenil a svoju výpoveď sa snažil zosúladiť s výpoveďou M., v úmysle dosiahnuť priaznivejšiu právnu kvalifikáciu. V tejto súvislosti však prokurátor poukázal na skutočnosť, že tvrdenie obžalovaného M. v tom smere, že mal v úmysle uvariť len 15 g pervitínu bolo vykonaným dokazovaním jednoznačne vyvrátené, tak ako to správne konštatoval aj prvostupňový súd na str. 9 napadnutého rozsudku v časti týkajúcej sa hodnotenia dôkazov vo vzťahu k obžalovanému M.. Práve preto je úplne nelogické, že prvostupňový súd na jednej strane uveril tvrdeniam obžalovaného D. s poukazom na výpoveď M., ktorý tvrdil, že sa mal vyrobiť pervitín len 15 g, z čoho mal dať polovicu obžalovanému D. a prijal záver, že nie

je možné väčší rozsah psychotropnej látky uvádzaný v právnej kvalifikácii skutku pričítať obžalovanému D., avšak na druhej strane tvrdenie M. o úmysle vyrobiť len spomínané množstvo pervitínu neprijal s odôvodnením, že zo žiadneho z vykonaných dôkazov nevyplýva, že by sa chystal skutočne uvariť len 15 g pervitínu. Prvostupňový súd navyše M. uvádzanú nevedomosť o varenom objeme označil za nepravdivú, pričom poukázal na výpoveď obžalovaného X., z ktorej jednoznačne vyplýva, že obžalovaný M. mal vedomosť o varenom objeme, vzhľadom na množstvo tabletiiek, ktoré si žiadal priniesť on sám ako aj na množstvo tabletiiek, ktoré priniesol osobne. Prokurátor má zato, že obžalovaný D. tým, že požičal svoj byt obžalovanému M. a X. za účelom varenia pervitínu, si musel byť od počiatku, minimálne vo forme nepriameho úmyslu vedomý toho, že spoluobžalovaní môžu v uvedenom byte vyrobiť akékoľvek množstvo pervitínu. V danom prípade bol priamy úmysel preukázaný najneskôr od momentu, kedy obžalovaný D. priniesol obed M. a X., nakoľko ako to z výpovede X. vyplýva, D. sa v byte zdržal asi 10 minút, pričom bol aj v kuchyni ako aj v obývačke, teda D. videl, že sa tam varí pervitín v oveľa väčšom množstve než na čom mali byť údajne dohodnutí a nič voči tejto skutočnosti nenamietal.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti možno konštatovať, že obžalovaný D. svojím konaním uvedeným vo výrokovej časti obžaloby naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), písm. d), ods. 2 písm. e) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti má prokurátor zato, že v danom prípade u obžalovaného D. nebol zistený zákonný dôvod na zmenu právnej kvalifikácie skutku, preto mal prvostupňový súd uznať vinu skutkovo i právne v zmysle podanej obžaloby a uložiť obžalovanému podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona, pri použití ustanovenia § 38 ods. 2 Trestného zákona nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby v trvaní 10 rokov so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia. Vzhľadom k uvedenému navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. d), písm. e) Trestného poriadku napadnutý výrok o vine a treste uložený obžalovanému D. v rozsudku súdu nižšieho stupňa ako nezákonný zrušil a vo veci rozhodol sám, alternatívne aby vec podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vrátil súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Zároveň navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku napadnutý výrok o treste uložený obžalovanému X. v rozsudku súdu nižšieho stupňa ako nezákonný zrušil a vo veci rozhodol sám, alternatívne aby vec podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

K odôvodneniu odvolania prokurátora sa vyjadril obžalovaný N. D. prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Juraja Gavalca podaním doručeným odvolaciemu súdu dňa 15.4.2020 tak, že v popise skutku uvedenom vo výrokovej časti obžaloby chýba popis skutkových okolností a zavinenia, ktorý by odôvodňoval právnu kvalifikáciu skutku v podobe, ktorej sa domáha obžaloba. Z popisu skutku v obžalobe vyplýva len to, že obžalovaný poskytol spoluobžalovaným svoj byt na účel výroby bielej kryštalickej látky, nevyplýva z neho vzťah obžalovaného k množstvu vyrobenej kryštalickej látky a k zadavažovaniu prostriedkov na jej výrobu. Zavinenie musí zahŕňať všetky znaky charakterizujúce objektívnu stránku trestného činu, teda aj príčinný vzťah medzi konaním obžalovaného a následkom trestného činu (R 21/1981). Zavinenie je psychický vzťah páchatel'a k určitým skutočnostiam, ktoré zakladajú trestný čin. Tento vnútorný vzťah páchatel'a je navonok poznateľný zo slovnej informácie, ktorú o ňom poskytne sám páchatel', najčastejšie vo svojej výpovedi, alebo sa prejaví v správaní sa páchatel'a. Neexistuje dôkaz o tom, že by obžalovaný N. D. vedel alebo mohol vedieť o skutočnom množstve omamných a psychotropných látok, ktoré boli v jeho byte zaistené. Naopak, výsledky dokazovania preukazujú, že vedel o množstve 15 g pervitínu, vychádzal z informácie, ktorú mu poskytol obvinený H. M. a len toto je obsiahnuté jeho zavinením. Prokuratúra akceptovala takýto stav formuláciou skutku, ktorý v obžalobe uviedla. Odôvodnenie odvolania je v zásade opreté o tvrdenie, že prvostupňový súd vyhodnotil nesprávne skutkový stav. Prokurátor v odvolaní tvrdí, že obhajobu obžalovaného N. D. možno považovať za účelovú, čo vysvetľuje skutočnosťami, ktoré nemajú dopad na zistenie zavinenia obžalovaného k vedomosti o množstve pervitínu, ktorý sa mal v jeho byte vyrobiť. Vo výpovedi dňa 28.4.2019 skutočne obžalovaný spáchanie skutku popieral, čo však neznamená, že na tomto základe možno uzatvoriť, že vedel o množstve pervitínu, ktorý sa mal v jeho byte vyrobiť. Naopak, pri konfrontácii s obvineným H. M. dňa 4.9.2019 sa rozpory medzi výpoveďami oboch obžalovaných v prípravnom konaní odstránili. Prokurátor v odôvodnení odvolania tvrdí, že k zmene výpovede obžalovaného N. D. došlo v dôsledku usvedčujúcej výpovede obžalovaného H. M., ktorý od začiatku usvedčoval N. D. v tom smere, že tento mal vedomosť o tom, na aký účel ide požičať predmetný byt. Prokurátor zároveň tvrdí, že podľa výpovede obžalovaného H. M., obžalovaný N. D. vedel, že v byte sa bude variť pervitín, a to v množstve 15 g. Toto je aj skutočne pravda, ktorú ustálil v rámci hodnotenia dôkazov aj prvostupňový súd. Pokiaľ prokurátor

tvrdí, že obžalovaný H. M. povedal obžalovanému N. D. niečo iné, mal by to oprieť o nejaký dôkaz nie iba o vlastné domnienky. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3To/4/2010 zo dňa 2.6.2010, str. 4, aplikácia zásady voľného hodnotenia dôkazov je vlastne nevyhnutným prostriedkom pre náležité zistenie skutkového stavu veci. A práve táto procesnoprávna zásada vyžaduje, aby súd oprel svoje zistenia o vine a treste o jednoznačne zistené a preukázané fakty a nie iba o pravdepodobnosť, či domnienku. Tam, kde nie je možné bezpečne určiť, ktorá z variant skutkového riešenia zodpovedá skutočnosti, volí súd po vyčerpaní všetkých dosiahnuteľných dôkazov tú, ktorá je pre obžalovaného priaznivejšia. Pokiaľ prokurátor tvrdí, že tvrdenie H. M. v tom smere, že mal v úmysle uvariť len 15 g pervitínu bolo vykonaným dokazovaním jednoznačne vyvrátené, toto predsa nemá žiadny vzťah k tomu, čo tento obžalovaný povedal obžalovanému N. D., pričom mu to mohol povedať z rôznych dôvodov, napríklad, nechcel mu dať viac pervitínu za požičanie bytu alebo sa bál, že ak by mu povedal o väčšom množstve, obžalovaný N. D. mu byt nepožičia a podobne.

Taktiež nemožno akceptovať tvrdenie prokurátora, že N. D. si musel byť od počiatku vedomý toho že spoluobžalovaní môžu v uvedenom byte vyrobiť akékoľvek množstvo pervitínu alebo, že videl že sa tam varí pervitín v oveľa väčšom množstve. Toto predsa nevychádza z vykonaného dokazovania a ide o prispôsobovanie si dôkazov bez opory vo vykonanom dokazovaní, prokurátor neoznačil žiadny dôkaz, z ktorého možno takéto závery vyvodiť. Obžalovaný nekonal spoločne so spoluobžalovanými, poskytol im priestor na výrobu 15 g pervitínu, toto možno zistiť z vykonaného dokazovania. Ak sa spoluobžalovaní odchýlili od tejto informácie, ktorú mal k dispozícii N. D., ide o exces, za ktorý N. D. nemôže niesť trestnú zodpovednosť. Čo sa týka právnej kvalifikácie poskytnutia bytu na výrobu drog ako pomoci k trestnému činu, možno okrem rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 5 Tdo 1466/2005, na ktoré poukázal prvostupňový súd, poukázať aj na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Tdo/40/2017, kde súd akceptoval rovnakú právnu kvalifikáciu. Z uvedených dôvodov obhajoba navrhla podľa § 319 odvolanie prokurátora zamietnuť.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 (podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné) alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 (súd rozhodol v nezákonnom zložení, obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky), preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, postupom uvedeným vo vyššie citovanom ustanovení Trestného poriadku zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podali procesné strany na to oprávnené, pričom tak urobili v lehote ustanovenej v zákone.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie dňa 5.11.2019, na ktoré sa dostavil prokurátor krajskej prokuratúry, obhajcovia obžalovaných JUDr. Ján Foltán, JUDr. Štefan Neszméry a JUDr. Juraj Gavalec a prostredníctvom videokonferenčného zariadenia aj všetci traja obžalovaní.

Prokurátorka Krajskej prokuratúry v Trnave na verejnom zasadnutí uviedla, že sa pridrižiava v plnej miere odôvodnenia odvolania Okresnej prokuratúry Dunajská Streda zo dňa 24.03.2020, a navrhla, aby odvolací súd vo vzťahu k obžalovanému N. D. rozhodol tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. d), písm. e) Trestného poriadku zruší napadnutý výrok o treste a rozhodne vo veci sám alebo alternatívne aby vec podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vrátil vec súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie. Vo vzťahu k obžalovanému T. X. navrhla, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku zrušil výrok o treste a vo veci rozhodol sám, alebo vrátil vec prvostupňovému súdu na opätovné rozhodnutie. Čo sa týka odvolania podaného obžalovaným H. M. prostredníctvom obhajcu, toto navrhla ako nedôvodné podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuť.

Obhajca obžalovaného T. X. JUDr. Ján Foltán na verejnom zasadnutí uviedol, že pokiaľ ide o odvolanie vo vzťahu k obžalovanému T. X., necháva na úvahu odvolacieho súdu, či odvolanie prokurátora je dôvodné a či mal byť správne použitý odsek 4 a nie odsek 3 písm. c) Trestného zákona.

Obhajca obžalovaného H. M. JUDr. Štefan Neszméry na verejnom zasadnutí uviedol, že sa pridrižiava svojho písomného podania zo dňa 09.03.2020 a navrhol, aby odvolací súd rozsudok v zmysle § 321 ods. 1 písm. b), písm. c), písm. d) Trestného poriadku zrušil a vec vrátil podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku na nové konanie rozhodnutie, alebo aby odvolací súd rozhodol sám.

Obhajca obžalovaného N. D. JUDr. Juraj Gavalec na verejnom zasadnutí uviedol, že navrhuje vo vzťahu k obžalovanému D. odvolanie zamietnuť.

Obžalovaný T. X. na verejnom zasadnutí uviedol, že sa od začiatku priznáva, trvá na svojej výpovedi, ktorú nemení, trest považuje za zákonný a odvolanie prokurátora navrhuje zamietnuť.

Obžalovaný H. M. na verejnom zasadnutí uviedol, že chcel by vyjadriť svoju úprimnú ľútosť nad tým čo spáchal, trest, ktorý mu bol vymeraný, považuje za príliš prísny, ľutuje, čo spáchali, on sa chcel výlučne len naučiť variť, ale nie z dôvodu získania majetkového alebo iného prospechu, ale výlučne z toho dôvodu, že je závislý na drogách. V súlade s týmto neplánoval variť väčšie množstvo, ani o tom nevedel, on mal vedomosť len o tom, že sa bude variť množstvo 15 gramov. Celý ten proces ľutuje, pridrižiava sa tej výpovede, ktorú dal na začiatku, on podal iba jednu výpoveď, ktorej sa stále pridrižoval, naproti tomu X. vypovedal 5-krát a vždy inak. A aj obžalovaný D. vo svojej výpovedi tvrdil to, čo tvrdil on vo svojej prvotnej výpovedi. Vie, že je vinný, ale trest, ktorý mu bol vymeraný, považuje za príliš prísny, preto žiada odvolací súd o vymeranie miernejšieho trestu.

Obžalovaný N. D. na verejnom zasadnutí uviedol, že sa pridrižavam toho, čo povedal jeho obhajca a svoje konanie ľutuje.

Pri plnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že okresný súd, po obdržaní obžaloby vykonal všetky dôkazy potrebné pre objektívne a zákonné rozhodnutie, tieto dôkazy vyhodnotil individuálne a v ich súhrne podľa pravidiel uvedených v § 2 odsek 12 Trestného poriadku a následne sa dopracoval k správne rozhodnutiu čo do všetkých výrokov napadnutého rozsudku až na jedno formálne pochybenie vo výroku o treste vo vzťahu k obžalovanému T. X. (na ktoré správne poukázal prokurátor v odôvodnení odvolania), ktoré však nespôsobuje nezákonnosť uvedeného výroku a preto ho odvolací súd nerušil a poukazuje naň iba v tomto odôvodnení svojho uznesenia.

Prvostupňový súd nemal vo výroku o treste vo vzťahu k obžalovanému T. X. uviesť pri aplikácii mimoriadneho zníženia trestu o jednu tretinu dolnej hranice trestnej sadzby ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d), ods. 3 písm. c) Trestného zákona ale správne mal (s poukazom na stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky R 44/2017 uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR 5/2017 - „ak možno páchatelovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maiora (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu.“) uviesť ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam.

Krajský súd je toho názoru, že odôvodnenie napadnutého rozsudku je presvedčivé, preto proti nemu nemá podstatné výhrady a odôvodnenie napadnutého rozsudku si v podstatných častiach osvojuje.

Odvolací súd sa nestotožnil s odvolacími námietkami prokurátora vo vzťahu k obžalovanému N. D., že prijaté právne závery prvostupňového súdu, ktoré vyústili do zmeny právnej kvalifikácie, sú v zásadnom rozpore s výsledkami vykonaného dokazovania. Naopak stotožnil sa s argumentáciou prvostupňového súdu ohľadom potrebnej zmeny právnej kvalifikácie u tohto obžalovaného oproti podanej obžalobe, nakoľko zákonne vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní nebol preukázaný úmysel obžalovaného N. D. požičať byt obžalovanému H. M. a T. X. na výrobu pervitínu v množstve presahujúcom 15 gramov.

Vo vzťahu ku skutočnosti, na ktorú poukázal prokurátor v odôvodnení odvolania, že obžalovaný D. v priebehu prípravného konania pri svojom prvom výsluchu (v procesnom postavení obvineného) dňa 28.4.2019 vypovedal diametrálne odlišne ako v neskoršom štádiu trestného konania (teda že spáchanie skutku popieral), sa odvolací súd stotožňuje s argumentáciou obhajoby prezentovanou v jej vyjadrení sa k odvolaniu prokurátora, že toto nijak nedokazuje, že menovaný obžalovaný vedel o skutočnom množstve pervitínu, ktorý sa mal v jeho byte vyrobiť. To, že sa prokurátor domnieva, že k zmene výpovede zo strany D. došlo práve z dôvodu usvedčujúcej výpovede M., keďže po prvotných výsluchoch bolo D. zrejme, že jeho obhajoba bude zrejme neúspešná, preto ju zmenil a svoju výpoveď sa snažil zosúladiť s výpoveďou M., v úmysle dosiahnuť priaznivejšiu právnu kvalifikáciu, ani podľa odvolacieho súdu nestačí na odsúdenie obžalovaného v rozsahu skutku tak, ako to navrhoval prokurátor, nakoľko vinu obžalovaného nie je možné ustáliť na domnienkach ale na dôkazoch bez dôvodných pochybností. Ani podľa odvolacieho súdu neobstojí argumentácia prokuratúry, že tým že D. požičať svoj byt obžalovanému M. a X. za účelom varenia pervitínu, si musel byť od počiatku, minimálne vo forme nepriameho úmyslu, vedomý toho, že spoluobžalovaní môžu v uvedenom byte vyrobiť akékoľvek množstvo pervitínu, nakoľko takýto úmysel páchatela (ani nepriamy) nebol v konaní preukázaný. Ani skutočnosť, že obžalovaný D. priniesol obed M. a X. sama o sebe nepreukazuje to, že D. najneskôr od tohto momentu vedel, že sa tam varí pervitín v oveľa väčšom množstve, než na čom mali byť údajne

dohodnutí, nakoľko z vykonaného dokazovania nevyplýva, že by D. vedel posúdiť to, že v byte sa pervitín vyrába v oveľa väčšom množstve než na čom mali byť údajne dohodnutí, prípadne že by sa to v tom čase od obžalovaného M., prípadne od obžalovaného X. dozvedel.

Odvolací súd sa taktiež nestotožnil s odvolacími námietkami obžalovaného H. M. vo vzťahu k tomu, že by nevedel, aké množstvo pervitínu spolu s obžalovaným X. vyrábali. V tomto smere odvolací súd okrem argumentácie prvostupňového súdu uvedenej v napadnutom rozsudku, s ktorou sa v podstatných rysoch zhoduje a bez potreby jej opakovania na ňu odkazuje, dopĺňa, že vedomosť obžalovaného H. M. o tom, že budú variť väčšie množstvo pervitínu ako 15 gramov najneskôr už na začiatku predmetného varenia vyplýva bezpochyby aj zo samotného výsluchu obžalovaného H. M. na hlavnom pojednávaní dňa 12.2.2020, kedy (v rámci odpovedí na otázky prokurátora) uviedol, že „vtedy, keď som začal robiť poznámky, som sa dozvedel, že sa ide robiť väčšie množstvo pervitínu, vtedy som sa dozvedel.“ (viď č. I. 752, 2 str.) Na margo tiež odvolací súd uvádza, že v tomto smere nie je dôležité, kto mal koľko z predmetného varenia pervitínu mať po rozdelení sa, ale koľko sa malo spoločným konaním celkom vyrobiť.

Čo sa týka procesnej námietky obhajoby obžalovaného H. M., že prvostupňový súd nepostupoval procesne správnym spôsobom, keď po tom, ako sa obžalovaný priznal k trestnej činnosti, resp. vyhlásil že sa cíti byť vinný, avšak nie v miere v zmysle podanej obžaloby, nepostupoval v zmysle § 257 ods. 6 ods. 7 Trestného poriadku, odvolací súd uvádza, že na to, aby mohol súd prijať vyhlásenie obžalovaného o jeho vine zo žalovaného skutku, musí byť toto vyhlásenie urobené bez výhrad voči tomu, ako je skutok uvedený v obžalobe, čo však obžalovaný nespĺňal, nakoľko (ako sám uvádza), „cíti sa byť vinný, avšak nie v miere v zmysle podanej obžaloby“. Preto nebol daný zákonný predpoklad na to, aby prvostupňový súd postupoval v zmysle § 257 ods. 6 ods. 7 Trestného poriadku.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd podľa § 319 Trestného poriadku odvolania prokurátora Okresnej prokuratúry Dunajská Streda a obžalovaného H. M. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.